תוספת מס׳ 1

לעתון הרשמי, גליון 902 מיום 6 ביולי, 1939.

פקודת החברות (תקון).

מס׳ 25 לש׳ 1939.

פקודה המוסיפה לתקן את פקודת החברות.

הנציב העליון לפלשתינה (א״י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א״י) לאמור:—

השם הקצר.
פרק כב.

1. פקודה זו תקרא פקודת החברות (תקון), 1939, וקוראין אותה כאחת עם פקודת החברות, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

תקון סעיף 68 מן הפקודה העיקרית.

2. סעיף 68 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע״י החלפת המלים: „הפרוטוקול כנ״ל״, במלים „כל פרוטוקול מהפרוטוקולים המוזכרים בסעיף־קטן (4) של סעיף זה״.

תקון סעיף 105 מן הפקודה העיקרית.

3. סעיף 105 מן הפקודה העיקרית יתוקן —

(א) ע״י החלפת המלים „מממשלת פלשתינה (א״י)״, המופיעות בסעיף־קטן (4) של אותו סעיף, במלים „מהנציב העליון או מכל פקיד או ועדה המורשים על ידו לכך״;

(ב) ע״י הוספת הסעיף־קטן דלקמן שיסומן כסעיף־קטן 4 א ויבוא לאחר סעיף־קטן (4):—

„(4 א) אם נראה לנציב העליון כי אדם שקבל מאת הנציב העליון או מכל אדם אחר או מכל ועדה, המורשים על ידו לכך כאמור לעיל, תעודה המזכה אותו לעסוק בפלשתינה (א״י) כמבקר חשבונות, נמצא אשם בהתנהגות שאינה הולמת את המקצוע, או גילה שאינו מוכשר או שאשם בהתרשלות גסה במילוי תפקידיו המקצועיים, או יצא חייב בדינו בעברה פלילית, רשאי הנציב העליון לבטל את התעודה או לצוות כי יופסק תקפה למשך הזמן שייקבע על ידו:

בתנאי שלא ינתן צו לביטול או להפסקת־תוקף, אלא אם היתה לבעל התעודה הזדמנות להגיש לנציב העליון הודעה בכתב שבה הוא מלמד זכות על עצמו״.

תיקון סעיף 151 מן הפקודה העיקרית.

4. סעיף 151 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת המלה „או" בסוף פסקא (ד) של סעיף קטן (2) מאותו סעיף וע"י הוספת הפסקא החדשה דלקמן לאחריה:—

„(ה) שמן הדין ומן היושר לפרק את החברה".

תיקון סעיף 159 מן הפקודה העיקרית.

5. סעיף 159 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י ביטול סעיף־קטן (2) הימנו.

החלפת סעיף 220 מן הפקודה העיקרית בסעיפים חדשים.

6. סעיף 220 מן הפקודה העיקרית יבוטל והסעיפים דלקמן יבואו במקומו:—

„הטלת תקנות פשיטת הרגל בפירוק חברות שהפסיקו את פרעונותיהן.

220. בפירוק עסקיה של חברה שהפסיקה את פרעונותיה, הרי בכל הנוגע לזכויותיהם של נושים מובטחים ושאינם מובטחים ולחובות בני הוכחה ולהערכת תשלומים שנתיים וחובות שבעתיד ושעל תנאי, יחולו ויקוימו אותן ההוראות הנוהגות באותה שעה עפ"י חוק פשיטת הרגל לגבי נכסיהם של אנשים שהוכרזו לפושטי־רגל, וכל האנשים שיהיו זכאים בכל מקרה כזה להוכיח את זכותם לקבלת דיוידנדה ולקבל דיוידנדה מתוך נכסי החברה יכולים לבוא מכוח הפירוק ולתבוע מאת החברה את המגיע לו בתוקף סעיף זה.

תשלומים בעלי דין בכורה.

220 א.—(1) בפירוק חברה יש לשלם את החובות דלקמן, שיהא להם דין קדימה על פני כל שאר החובות:—

פרק קבו.

(א) כל מסי עיריה, מסי מועצות מקומיות או תרומות שהן בבחינת מסים המוטלים עפ"י פקודת העדות הדתיות (ארגון), המגיעים בתאריך המתאים ואשר הגיע זמן פרעונם תוך 12 החדשים שלפני אותו תאריך, וכל מסי ממשלה מוערכים שהוטלו על החברה עד היום השלושים ואחד במרץ שקדם לאותו תאריך ואשר אינם מצטרפים ביחד ליותר מהערכת שנה אחת;

(ב) כל שכר או משכורת של פקיד בעד שירותים שניתנו לחברה במשך ששת החדשים שקדמו לתאריך המתאים, בסכום לא יותר מחמשים פונט, בין שהרויח הפקיד את המשכורת או השכר, כלם או מקצתם, בתור דמי־קימיסיון ובין שלא הרויח אותם כך;

(ג) כל שכר־עבודה של פועל בשעור של לא יותר מחמשים פונט, בין שהשכר נקבע על יסוד זמן העבודה ובין שנקבע על יסוד כמות העבודה, המגיע בעד שירותים שניתנו לחברה בששת החדשים שקדמו לתאריך המתאים;

פרק קנד.

(ד) כל סכומים על חשבון פצויים על פי פקודת הפצויים לעובדים, בגבול של לא יותר ממאה פונט לכל אדם יחיד, שהגיעו לפני התאריך המתאים, אך בהתחשב עם הוראות סעיף 5 של אותה פקודה;

(ה) כל סכומים המגיעים למשכיר בתורת דמי־שכירות של בתים וקרקעות ששכרה החברה, בעד לא יותר משנה אחת לפני התאריך המתאים.

(2) מקום שתשלום פצויים עפ״י פקודת הפצויים לעובדים הוא תשלום שבועי, הרי לצורך פסקא (ד) של סעיף־קטן (1) מסעיף זה יהא התשלום המגיע לחשבון זה התשלום החד־פעמי שבו אפשר לפדות את התשלום השבועי, לכשהיא ניתן להיפדות, אילו הגיש המעביד בקשה לכך עפ״י אותה פקודה. ערק קנד.

(3) אם שולם לפקיד או לפועל העובדים אצל חברה סכום כסף לחשבון משכורת או שכר עבודה מתוך כספים שהלוה אדם לחברה לצורך זה, הרי בפירוקה של החברה תהא לאותו אדם זכות קדימה על הכספים שהולוו ושולמו כאמור, עד לאותו שיעור שבו הופחת, כתוצאה מן התשלום, הסכום שביחס אליו היתה מגעת לאותו פקיד או פועל זכות־קדימה בשעת פירוק.

(4) החובות דלעיל —

(א) יהיו שוים זה לזה במעלה וישולמו במילואם, מלבד אם אין הנכסים מספיקים לתשלומים, ובמקרה זה יופחתו בשיעורים שוים;

(ב) במדה שנכסי החברה המצויים לתשלום חובותיהם של הנושים הכלליים אינם מספיקים לתשלום החובות דלעיל, תהא להם זכות־קדימה על תביעותיהם של בעלי אגרות חוב עפ״י כל שעבוד רובץ שנוצר ע״י החברה וישולמו בהתאם לכך מתוך כל רכוש הכלול באותו שעבוד אשר משועבד לו.

(5) החובות הנזכרים לעיל ישולמו מיד, עד כמה שנכסי החברה מספיקים לשלם בהם את החובות הנ״ל, ובלבד שיפרישו את הסכומים הדרושים לכיסוי הוצאות המשפט והוצאות הפירוק.

(6) הביטוי „התאריך המתאים״ בסעיף זה פירושו —

(א) לגבי חברה שנצטותה ע״י בית המשפט להתפרק מאונס, ולא התחילה קודם לכן להתפרק מרצון — תאריך צו הפירוק;

(ב) בכל מקרה אחר — תאריך התחלת הפירוק.

220 ב.—(1) כל העברה, משכנתא, מסירת סחורה, תשלום כסף, הוצאה לפועל או כל פעולה אחרת ברכוש, שאילו נעשו ע״י אדם פרטי או נגדו היו רואים אותם, במקרה של פשיטת רגל מצדו, כמתן זכות־בכורה במרמה, הרי אם נעשו ע״י חברה או נגדה רואים אותם, במקרה של פירוק עסקיה, כמתן זכות־בכורה במרמה לנושיה ולא יהא להם, אפוא, כל תוקף. זכות־בכורה במרמה.

(2) לצורך סעיף זה רואים את התחלת הפירוק כמקבילה להגשת בקשת פשיטת רגל במקרה של אדם פרטי.